

Formanden: Jeg minder om, at taletiden såvel ved spørgsmåls begrundelse som i anden omgang er 2 minutter.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en debat med hr. Aksel Larsen om, hvem der har mest kendskab til rabies, det ærede medlem eller veterinærmyndighederne eller jeg. Jeg må blot henvise til, at vaccinebestemmelserne jo foreskriver vaccination mindst 12 måneder før plus en vaccination ved grænsen. Må jeg minde om, hvad andre lande har gjort, f. eks. Holland, der er fri for rabies. De forlader sig alene på vaccination.

Hvad de nordiske lande kan og bør og skal gøre i denne sag, er jo ganske enkelt et spørgsmål, som de enkelte lande afgør som suveræne stater. Vi er selvfølgelig med den nære forbindelse, vi har, jævnlig i kontakt med disse. Jeg kan også oplyse det ærede medlem om, at England står over for at indføre et lignende forbud som det, svenskerne og nordmændene er kommet med. Man har allerede udvidet karantænen ved import af dyr, hunde og katte til England fra 8 til 12 måneder med virkning fra i morgen, og man vil formentlig meget snart udsende en lov-bekendtgørelse, der forbyder al indførsel af hunde og katte til England, altså nøjagtig det samme, som man har gjort fra svensk side. Jeg kan ikke se, at det skulle være en væsentlig anden situation. Vi har denne kontakt bl. a. med henblik på at gøre dem bekendt med rabiesudviklingen i Danmark, og det er ikke rigtigt, som det ærede medlem anfører, at der ikke har været kontakt med dem, inden vi iværksatte denne bestemmelse. De er løbende orienteret, og jeg kan føje til, at i de cirkulærer, der fra de svenske veterinærmyndigheder er sendt ud til distriktsdyrlægerne, er anført de begrundelser for, at man har måttet tage dette skridt med det totale stop, både at vi har fået rabies i Danmark, og at man er betænkelig ved udviklingen omkring rabies, men også at man nu har ophævet karantænebestemmelserne.

Det er et led i en række foranstaltninger, der har bevirket denne situation, og jeg synes ikke, det er rigtigt at fremstille tingene, som om vi herhjemme har forsømt noget. De forhandlinger, vi fra veterinærmyndighedernes side har ført med henblik

på at finde en anden karantænestation, har ikke ført til det resultat, at vi kunne dække behovet, når 40-50 hunde til stadighed skal være i karantæne. Det har ikke kunnet dækkes efter de informationer, vi har, og de forhandlinger, vi hidtil har ført. Vi er da ikke i landbrugsministeriet interesseret i at skabe problemer, hvis det kunne have været undgået, men vi må handle efter de muligheder, som vi råder over.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Offentlige institutioners afgiftsmæssige stilling).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 117) findes i tidenden sp. 3141, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 551).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Jens Frandsen: Ved første behandling af lovforslaget nævnte jeg samejemomsproblemet for et andet ikke-registreret område. Det var bankernes og sparekassernes fælles-eje i EDB-anlæg, hvorfra vi i sidste samling fik en henvendelse om spørgsmålet. Da jeg ikke i nogen måde ønsker at forsinke gennemførelsen af nærværende lovforslag, tværtimod, og da der jo altid kan være lejlighed til at rejse problemet, vil jeg vælge at lade det ligge i denne omgang af hensyn til, at vi får dette lovforslag gennemført så hurtigt som muligt.

Egon Jensen: Jeg forstår godt det problem, som hr. Jens Frandsen har rejst, men jeg tror, jeg må give finansministeren ret i, at kommunerne er et mere afgrænset område, og at det andet eventuelt kan få vidt-rækkende konsekvenser; selv om jeg forstår, at der ligger problemer, jeg også kan se, nemlig at stordriften for sparekasser og banker giver dem visse muligheder over for dem, der kun har et internt anlæg. Socialde-